

KARLO JONKE

Dana 27. studenog 1993. godine umro je u Zagrebu u osamdeset i šestoj godini života ugledni geodet Karlo Jonke, dugogodišnji umirovljenik, nekada izraziti predstavnik geodetsko katastarske službe Republike Hrvatske pa i širih prostora bivše Jugoslavije.

Karlo Jonke je rođen 7. svibnja 1907. godine u Ljubljani gdje je završio osnovnu školu i dio gimnazijske naobrazbe (trgovačku akademiju) pod prosvjetnim režimom još bivše austrougarske škole, dok je definitivno školovanje dovršio u Srednjoj tehničkoj školi na geometarskom odsjeku u Beogradu.

Nakon odsluženog vojnog roka u Mariboru 1928. godine s činom inženjerskog potporučnika, prijavljuje se radi zapošljavanja, u ono vrijeme skoro obvezatno za svakog mlađeg geodetskog stručnjaka, Ministarstvu financija, — odsjeku katastra i državnih dobara Kraljevine Srba, Hrvata i Slovenaca u Beogradu. Karlo Jonke se već 1929. godine ističe na odgovornim poslovima ondašnje tzv. »prve izmjere Srbije« u razgraničenju općina na Kosmetu i u okolini Skopja kao i na poslovima triangulacije. Uočavajući njegove kvalitete u radu i stručnom ponašanju, Direkcija za katastar i državna dobra mu daje zadatke osnivanja prvih katastarskih ureda u Grockoj, Peći i Kragujevcu, dok je u općini Mladenovac bio šef katastarskog ureda od 1932. do 1935. godine. Godine 1936. preuzeo je vođenje Uprave za katastar u Novom Sadu, na kojoj je dužnosti ostao sve do početka drugog svjetskog rata, tj. do 1941. godine. U Novom Sadu predaje istovremeno kao nastavnik na geodetskoj školi i obavlja dužnost urednika i izdavača stručne literature pod imenom: »Katastarska služba«.

Autor je poznatih dviju knjiga »Katastarske službe« iz 1935. i 1938. godine, zbirki geodetskih i imovinsko-pravnih zakonskih i podzakonskih propisa kao i zbirke geodetskih uputa, naredbi, okružnica i drugih propisa, koji na bilo koji način imaju dodirnih točaka s upravnom katastarskom djelatnošću. Bili su to izvanredno vrijedni doprinosi za praktičan rad u općinskim organima uprave nadležnim za geodetske poslove i, kao takvi, posebno cijenjeni desetljećima u svim upravnim i tehničkim disciplinama katastarske službe.

Karlo Jonke bio je 1941. godine mobiliziran i na početku drugog svjetskog rata odveden je u zarobljeništvo u Njemačku, a potom je, kao rođeni Slovenac, otpremljen u talijansko zarobljeništvo. Oko Božića 1941. godine uspijeva iz tog zarobljeništva pobjeći na područje bivše NDH, gdje se zaustavlja u Srijemu, u selu Slankamenu, tamo ženidbom zasniva obitelj i u Slankamenu se krije kao radnik u mlinu svoje nove obitelji, sve do kraja rata na tim područjima, tj. do 1944. godine.

Već 1944. godine, nova jugoslavenska vlast odnosno Geodetska uprava AP Vojvodine šalje ga u Mađarsku kao svog predstavnika radi utvrđivanja i vraćanja geodetske imovine (karte, katastarski planovi i instrumentarij) otuđene iz Vojvodine za vrijeme drugog svjetskog rata. Idućih deset godina, sve do 1954. godine Karko Jonke radi na sređivanju imovinsko-pravnih odnosa i provođenju odgovarajućih geodetsko-tehničkih poslova koloniziranih posjeda u Vojvodini.

Ne mogavši odoljeti svojim unutrašnjim osjećajima koji su ga uvijek podsjećali kako intelektualno i misaono pripada jednom drugom civilizacijskom usmjerenju, uspijeva 1954. godine doći u Zagreb u ondašnju Republičku geodetsku upravu Hrvatske, na radno mjesto savjetnika u odjelu za poslove katastra. Tu je došao do pravog izražaja njegov intelekt i izvanredna sposobnost u poznavanju i prilagodbi katastarske tehnologije stvarnim potrebama i teškim uvjetima ideološki usmjerenih službi vođenja i održavanja evidencija o nekretninama. Bio je vrstan edukator s velikim životnim i radnim iskustvom i dobar poznavatelj svih geodetskih disciplina. Takvim svojim sposobnostima postao je ubrzo suradnik i graditelj hrvatskih geodetskih zakonskih materijalnih propisa.

Vrijedno je spomenuti njegovu sveopću urednost u načinu rada i u životu, što je bezrezervno tražio i od svih svojih suradnika, a posebno od onih kojima je u svom poslu bio nadređeni savjetnik i inspektor. Kao takvog, odrješitog i strogog, poznavale su ga mnoge generacije u katastru zemljišta uposlenih geodetskih stručnjaka i katastarskih referenata.

Nakon umirovljenja 1965. godine, tadašnja Republička geodetska uprava koristila je još pune tri godine njegova radna iskustva na poslovima upravnog nadzora velikog broja općinskih organa uprave nadležnih za geodetske poslove.

U jednoj, na prvi pogled neznatnoj prometnoj nezgodi, ozbiljno mu je narušeno zdravlje s neizlječivim posljedicama, koje su prouzročile njegovu smrt. Iako u visokoj životnoj dobi Karlo Jonke nas je ipak prerano napustio.

Marijan Božićnik